

Prejudiciālie jautājumi

1. Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt [jēdzienu] “noteikta” [piekritība] [Regulas (EK) Nr. 2201/2003] ⁽¹⁾ 19. panta 1. un 3. punkta mērķiem, gadījumā ja:
 - a. prasītājs tiesvedībā tiesā, kurā prasība iesniegta kā pirmajā (turpmāk tekstā – “pirmā tiesvedība”), faktiski neveica nekādas procesuālas darbības, izņemot pirmo noteikto apspriedi tiesā, un it īpaši neiesniedza prasības pieteikumu (*Assignment*) prasības (*Requête*) celšanai noteiktajā laikposmā, kā rezultātā pirmā tiesvedība tika izbeigta pirms sprieduma taisīšanas noilguma dēļ un saskaņā ar vietējām (Francijas) pirmajā tiesvedībā piemērojamajām tiesībām, proti, 30 mēnešus pēc pirmās noteiktās procedūras izskatāmo jautājumu apzināšanai un procesuālās kārtības noteikšanai (*directions appointment*);
 - b. pirmā tiesvedība kā norādīts iepriekš tika izbeigta pavisam drīz (3 dienu laikā) pēc tiesvedības tiesā, kurā prasība iesniegta kā otrajā (turpmāk tekstā – “otrā tiesvedība”) un kas notika Anglijā, uzsākšanas, kā rezultātā Francijā netika pasludināts spriedums, kā arī pirmajā un otrajā tiesvedībā nav nesavienojamu spriedumu riska; kā arī
 - c. atbilstoši Apvienotās Karalistes laika zonai pēc pirmās tiesvedības beigām atbildētājs pirmajā tiesvedībā vienmēr varētu celt prasību par laulības šķiršanu Francijā pirms prasītāja ir cēlusi prasību par laulības šķiršanu Anglijā?
2. It īpaši, vai [jēdziens] “noteikta [piekritība]” nozīmē, ka prasītājam pirmajā tiesvedībā ir jāveic darbības, lai virzītu pirmo tiesvedību ar pietiekamu rūpību un lai steidzinātu strīda atrisināšanu (Tiesā vai savstarpēji vienojoties), vai arī prasītājam pirmajā tiesvedībā, kas reiz nodrošināja piekritību saskaņā ar [Regulas Nr. 2201/2003] 3. pantu un 19. panta 1. punktu, ir tiesības neveikt nekādas būtiskas darbības attiecībā uz risinājumu pirmajā tiesvedībā, kāda tā norādīta iepriekš, tādējādi nodrošinot otrās tiesvedības izbeigšanu un radot strupceļu strīda risinājumam kopumā?

⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 27. novembra Regula (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu, OV L 388, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 5. novembrī iesniedza *Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Madrid* (Spānija) – *Rossa dels Vents Assessoria S.L./U Hostels Albergues Juveniles S.L.*

(Lieta C-491/14)

(2015/C 026/14)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Madrid

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Rossa dels Vents Assessoria S.L.*

Atbildētāja: *U Hostels Albergues Juveniles S.L.*

Prejudiciālais jautājums

Vai Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīvas 2008/95/EK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm ⁽¹⁾, 5. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preču zīmes īpašnieka ekskluzīvās tiesības aizliedz visām trešajām personām darījumos izmantot viņa preču zīmei identiskus vai līdzīgus apzīmējumus attiecas arī uz trešo personu, kurai pieder vēlāka preču zīme, bez vajadzības iepriekš atzīt šīs pēdējās minētās preču zīmes spēkā neesamību?

⁽¹⁾ OV L 299, 25. lpp.